

**К. М. Кашук, аспірант,
Житомирський національний агроекологічний університет, м. Житомир**

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОВАЙДИНГУ В АГРОФОРМУВАННЯХ УКРАЇНИ

Сучасний розвиток провідних держав з розвиненою ринковою економікою здійснюється за інвестиційно-інноваційною моделлю. В Україні прийнято ряд законів та нормативно-правових рішень, проведено державні заходи, спрямовані на утвердження інноваційних підходів до економіки. Однак на сьогодні не створено сприятливого середовища для розвитку науки і техніки, а тим паче – впровадження нововведень в аграрний сектор економіки.

Статистичні данні свідчать про постійне зниження інноваційно-активних підприємств. Якщо у промисловості колишнього СРСР цей показник складав 60-70 %, у 1992-1995 – 20-26%, то зараз він дорівнює приблизно 10%. Для порівняння відмітимо, що серед країн Європейського Союзу мінімальні показники інноваційної активності мають Португалія – 26% та Греція – 29% [1]. До того ж в Україні доволі низьке різноманіття типів підприємств, які займаються комерціалізацією інноваційної продукції. Здебільшого це підструктури великих організацій або науково-дослідницькі установи Української академії аграрних наук.

В інноваційній економічній системі формування наукових розробок, трансформація їх результатів в інноваційну конкурентоспроможну продукцію здійснюється за ринковими механізмами інноваційного провайдингу (від англ. providing – забезпечення, надання, постачання) [2] або провайдигу інновацій [3].

В діючому законодавстві України немає терміну «провайдинг», є тільки термін «інноваційна діяльність». У наукових публікаціях під «інноваційним

провайдингом розуміють комплексний цілісний процес формування, втілення в життя та подальшого супроводу системи заходів зі створення та просування на ринок нових товарів чи послуг, чия конкурентоспроможність гарантується на використанні нових наукових знань та прикладних розробок – наукоємних продуктів та послуг» [4, с. 87]. Як бачимо, інноваційний провайдинг дещо ширше, ніж інноваційна діяльність, він має на меті активне формування ринку інновацій та отримання прибутку при використанні інновацій як товару.

Інноваційний провайдер (термін «провайдер» виник із практики мережі Інтернет) повинен надати належну допомогу, в тому числі і юридичну, науковій розробці увійти в підприємницьке середовище. Користуючись діючим законодавством України, він здійснює інвестування та підприємницький супровід інновацій в реальну економіку держави.

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що для забезпечення належного розвитку інноваційної діяльності в аграрній сфері необхідно застосовувати системний підхід. На нашу думку, питання консолідації науково-технічного потенціалу науково-навчальних установ, інноваційних структур та безпосередньо товаровиробників аграрного сектору економіки має першочергове значення.

Література:

1. <http://intkonf.org> – В.В.Коссе, О.В.Гладкова Сучасний стан та проблеми інноваційної діяльності в українській економіці.
2. Володін, Сергій Анатолійович. Інноваційний провайдинг на наукоємному ринку АПК [Текст]: автореферат дис. д-ра екон. наук: 08.02.02 / С. А. Володін; Нац. наук. центр "Ін-т аграрної економіки" УААН. – К., 2006. – 38 с.
3. Провайдинг інновацій: Підручник / Денисенко, А. П. Гречан, В. М. Гаман та ін.; за ред. проф. М. П. Денисенка. – К.: «Видавничий дім «Професіонал», 2008 – 448 с.
4. Володін С. Інноваційні провайдери – продуценти наукоємного ринку //Економіст. – 2005. – №5. – С. 84-87.